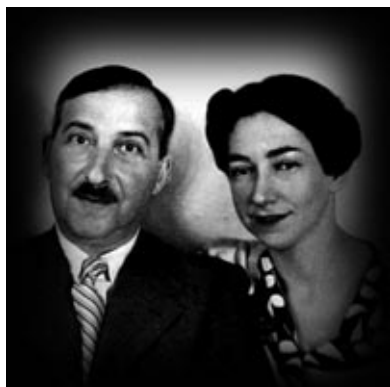

Scrisoarea de adio a lui Stefan Zweig către Friderike Zweig

Stefan Zweig și Lotte Altmann

Dragă Friderike,

Când vei primi această scrisoare, eu mă voi simți mult mai bine.

M-ai văzut în Ossining, iată, după o perioadă de liniște, depresia a devenit și mai gravă - am suferit atât de mult, că nu mai eram în stare să mă concentrez.

Apoi certitudinea - singura - că acest război va ține încă ani de zile și că va fi nevoie de enorm de mult timp, dată fiind situația noastră specială, să ne putem așeza din nou; toate astea au fost prea apăsătoare pentru mine.

Petropolis mi-a plăcut foarte mult, dar nu aveam cărțile care îmi erau necesare; singurătatea care la început m-a liniștit, a început să fie o povară - da, mă durea gândul că opera mea *Balzac*, nu poate fi terminată în cei doi ani fără cărțile necesare.

Apoi e acest război care încă nu și-a atins apogeul.

Tu ai copii, ai obligații pe care trebuie să le îndeplinești, ai preocupările tale diverse și neînvinsa ta dorință de acțiune.

Sunt convins că Tu vei ajunge să trăiești vremuri mai bune, și îmi vei da dreptate, știind că, cu "inima mea neagră" nu puteam aștepta mai departe.

În ultimele ore ale mele îți trimit aceste rânduri, nici nu-ți poți închipui cât de fericit sunt de când această hotărâre s-a născut în mine.

Transmite din partea mea copiilor urări dragi, și nu mă condamna - gândește-te la bravul Joseph Roth și la Riegger, cât de fericit am fost întotdeauna, că ei nu au fost expuși la aceste încercări.

Îți doresc toate cele bune cu dragoste și prietenie. Nu te necăji, doar știi, că sunt liniștit și fericit.

Stefan

Petropolis, 1942, februarie 22

Scrisoarea este scrisă din ultimul domiciliu al lui Stefan Zweig și al celei de a doua soții, Lotte Altmann, din Petropolis, Brazilia, unde se exilase în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Ea este adresată primei soții, Friderike Zweig care în acel timp se afla lângă New York, în Ossining.

În aceeași zi Stefan Zweig și Lotte Altmann se sinucid.

Corespondența lui Stefan Zweig este voluminoasă și se desfășoară pe parcursul multor ani.

Din cele mai cunoscute sunt corespondența lui cu Romain Rolland, Joseph Roth, Friderike Zweig, Maxim Gorki, Sigmund Freud și alții.

Multe scrisori s-au pierdut în timpul războiului.

Din cele rămase, unele sunt păstrate în arhiva Bibliotecii Universitare din Jerusalem, unele în New York, altele în Weimar.

Sursă: Volumul *Scrisori către prieteni – Levelek barátaimhoz*

Alese de Richard Friedenthal

Ed. Gondolat Budapest 1988

Traducere liberă

E.G.